

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 25. novembar 2013. god.
Br.ref.:RK502/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI23/12

podnosilac

Fehmi Krasniqi

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, rev. br.
317/2011, od 19. decembra 2011. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Fehmi Krasniqi (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) iz Prištine.

Osporena odluka

2. Osporena odluka javnog organa je presuda Vrhovnog suda u Prištini, rev. br. 317/2011, od 19. decembra 2011. god.

Predmetna stvar

3. Osnovno pitanje predmeta podnetog Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda u Prištini, rev. br. 317/2011 od 19. decembra 2011. god., kojom je podnosiocu zahteva odbijena revizija podneta protiv presude Okružnog suda u Prištini, Ac. br. 343/2010, od 4. juna 2011. god.

Pravni osnov

4. Član 113.7. Ustava, članovi 22. i 27. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo, od 15. januara 2009. god. i pravila 54, 55. i 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo.

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 7. marta 2012. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu i isti je registrovan pod br. KI23/12.
6. Dana 15. novembra 2012. god., odlukom GJR KI23/12 i odlukom GJR.KI KEK IV, predsednik Suda je imenovao sudiju Kadrija Kryeziua za sudiju izvestioca, i sudije Altaya Suroya (predsedavajući), Ivana Čukalovića i Envera Hasanija za članove Veća za razmatranje.
7. Dana 17. juna 2013. god., Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

8. Dana 12. februara 2004. god. Energetska korporacija Kosova (u daljem tekstu: EKK) - Penzijski fond, je doneo odluku br. 43/21 u vezi sa zahtevom za penziju koji je namenjen podnosiocu g. Fehmiju Krasniqiju na osnovu kojeg se g. Fehmiju Krasniqiju odobrava zahtev za prevremenu penziju u EKK i to prema kategoriji "B", i sve to u skladu sa Uredbom UNMIK-a 2001/35 i u skladu sa Statutom Penzijskog fonda EKK-a.
9. U gorenavedenoj odluci je utvrđeno da će isplata penzije za g. Krasniqiju početi od 13. februara 2004. god. i da će se okončati 29. februara 2009. god., dok će visina penzije iznositi 105,00 € mesečno. U odluci se, takođe, naglašava da stranka nezadovoljna odlukom, može da uloži žalbu u roku od 15 dana i ona se može uputiti "Komisiji za razmatranje sporova", preko uprave Penzijskog fonda.
10. Iz dokumentacije koju je podneo podnosilac zajedno sa zahtevom, Sud nalazi da protiv odluke Penzionog fonda, nije uložena žalba.

11. Nakon 1. marta 2009. god., EKK je prekinuo isplatu penzije g. Fehmiju Krasniqiju i ova činjenica se konstatuje iz presude CI . br. 529/2009 Opštinskog suda.
12. Dana 19. januara 2010. god., Opštinski sud u Prištini je doneo presudu CI br. 529/2009 kojom je odbijen žalbeni zahtev tužioca iz Prištine, putem kojeg on zahtevao od Suda da "obaveže tuženu EKK da mu isplati penziju prema odluci br. 171/129 od 23.10.2003, počev od 01.12.2008. pa sve dok postoje uslovi za njenu isplatu."
13. U obrazloženju ove presude, Opštinski sud u Pistini je, između ostalog, konstatovao:

"Između stranaka nije bila sporna činjenica da je tužilac ostvario dopunsku penziju od 60 meseci, u mesečnom iznosu od 105 evra, a nije bila sporna ni činjenica da je posle 60 meseci tužiocu prestala ova isplata, odnosno zaključno sa danom 01.12.2008. godine." Sud je, takođe konstatovao da je "potvrđena činjenica da je tužena u potpunosti ispunila obaveze prema tužiocu, predviđene odlukom za penzionisanje tužioca" i da "tužbeni zahtev tužioca za nastavljanje isplate penzije i nakon datuma 1. marta 2009. god. proizilazi neosnovan, stoga je i odlučio da isti odbije kao takav."

14. Protiv ove presude g. Krasniqi je uložio žalbu Okružnom sudu u Prištini.
15. Dana 4. juna 2011. god. Okružni sud u Prištini je doneo presudu Ac. br. 343/2010 kojom je odbio kao neosnovanu žalbu g. Fehmija Krasniqija sa obrazloženjem da je:

"Prema konstataciji ovog suda zaključak prvostepenog suda je pravedan i zahtev tužioca je neosnovan. Prvostepena presuda je zasnovana na pravednom i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju iz kojeg je usledila i pravedna primena materijalnog prava."

16. Protiv ove presude g. Krasniqi je podneo zahtev za reviziju u Vrhovnom sudu.
17. Dana 19. decembra 2011. god., Vrhovni sud Kosova, odlučujući prema zahtevu podnosioca, doneo je presudu rev. 317/2011, kojom je odbio kao neosnovanu reviziju podnetu od strane podnosioca protiv presude Okružnog suda u Prištini.
18. U obrazloženju presude, Vrhovni sud je naglasio:

"Vrhovni sud Kosova, polazeći od takvog stanja stvari je našao da su sudovi nižih stepena pravilno sproveli materijalno pravo kada su našli da je tužbeni zahtev tužioca neosnovan."

Navodi podnosioca o ustavnim kršenjima

19. Podnosilac zahteva nije precizirao nijednu odredbu Ustava Republike Kosovo. On samo navodi da mu je osporenom presudom učinjena nepravda.

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovnikom o radu Suda.

21. Sud, takođe uzima u obzir pravilo 36. Poslovnika o radu Ustavnog suda, gde se određuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.”

22. Pozivajući se na zahtev podnosioca i navodna kršenja ustavnih prava, Ustavni sud konstatuje da je podnosilac iscrpeo sva pravna sredstva predviđena zakonom i onih koje je imao na raspolaganju i da je zahtev podnet u zakonskom roku predviđenom članom 49. Zakona o Ustavnom sudu, stoga, u ovim okolnostima, Sud će razmotriti osnovanost navodnih ustavnih kršenja onako kako je predstavio podnosilac u zahtevu.

23. U tom smislu, Sud naglašava da Ustavni sud nije činjenični sud i ovom prilikom želi da naglasi da je utvrđivanje činjeničnog stanja na pravilan i potpun način u punoj nadležnosti redovnih sudova, kao u ovom konkretnom slučaju Vrhovnog suda, odbijajući reviziju tužioca ili Okružnog suda u Prištini, odbijajući žalbu žalioaca i da je njegova uloga (Ustavnog suda) samo da obezbedi saglasnost sa pravima garantovanim Ustavom i drugim pravnim instrumentima, pa stoga, ne može da deluje kao sud četvrtog stepena (vidi, *mutatis mutandis*, i.a., Akdivar protiv Turske, 16. septembar 1996. god., R. J. D, 1996-IV, stav 65).

24. Prosta činjenica da se podnosioci zahteva ne slažu ishodom slučaja ne može da im služi kao pravo da podnesu argumentovani zahtev za povredu člana 31. Ustava ili člana 6. EKLJP (Vidi, *mutatis mutandis*, presuda ESLJP, zahtev br. 5503/02, Meztur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, presuda od 26. jula 2005. god., ili Tengerakis protiv Kipra, br. 35698/03, odluka od 9. novembra 2006. god., § 74).

25. Podnosilac zahteva nije podneo nijedan validan argument kojim bi potkrepio svoje navode o kršenju člana 49. Ustava i, osim navoda da je imao zakonitu odluku za penziju i zahtev da se nastavi sa isplatom te penzije, nije obrazložio kako mu je prekršeno pravo garantovano Ustavom. Pored toga, redovni sudovi, u redovnim i zakonskim postupcima, su konstatovali da su bili u potpunosti ispunjene sve obaveze koje proizilaze iz odluke tužene EKK i to u korist tužioca g. Krasniqi. U stvari, podnosilac zahteva nije ni osporio postupke i proces u

celini, već je osporio konačni ishod sudskog postupka, koji nije bio povoljan za njega.

26. Štaviše, kako bi se neka presuda ili rešenje javnog organa proglasilo neustavnim, podnosilac zahteva bi trebalo da dokaze *prima facie* pred Ustavnim sudom da će "odluka javnog organa, kao takva, biti pokazatelj kršenja zahteva za pravično suđenje, iako je neosnovanost te odluke tako očigledna da se ista može smatrati prekomerno arbitrarnom" (vidi, ESLJP, Khamidov protiv Rusije, br. 72118/01, presuda od 15. novembra 2007. god., § 175).
27. Ustavni sud, u presudi Vrhovnog suda rev. 317/2011 od 19. decembra 2011. god., nije našao elemente proizvoljnosti ili navodnog kršenja ljudskih prava, kao što je naveo podnosilac zahteva.
28. Što se tiče navoda o kršenju prava garantovanog članom 24. Ustava [Jednakost pred zakonom], za koje podnosilac zahteva navodi da je kršeno, argumentujući to činjenicom da je Vrhovni sud u identičnom slučaju doneo drugačiju presudu, Sud konstatuje da je u slučaju koji je naveo podnosilac, sproveden sudski postupak bio sustinski drugačiji.
29. U stvari, u slučaju podnosioca Z. B. (za koji se navodi da je identičan), takođe jedan od penzionera EKK-a, Opštinski i Okružni sud su odlučili u korist podnosioca Z. B. dok, nakon revizije podnete od strane EKK-a, Vrhovni sud je (rev. br. 152/2009, od 12. aprila 2010. god.), odobrio kao osnovanu reviziju EKK-a, dakle, kao osnovanu reviziju tužene stranke a ne tužioca, te u ovim okolnostima Sud ne može da konstatuje da je bilo kršenje člana 24. Ustava.
30. Sud, takođe, naglašava da podnosilac zahteva nije podneo u svojstvu dokaza akt individualnog sporazuma sklopljenog između njega i EKK-a, kao što su to podneli podnosioci zahteva iz grupe zaposlenih EKK-a, takođe, bivši penzioneri ove kompanije, u kome se naglašava da će im se penzije isplaćivati "*sve do osnivanja i funkcionisanja Fonda za penzijsko invalidsko osiguranje Kosova*" (vidi presude Ustavnog suda od 23. juna 2010. god., podnete od strane g. Imera Ibrahimija i 48 drugih, i podnosioca g. Ganija Prokshija i 15 drugih), već je imao odluku za penziju na tačno određeno vreme koju je primio i nije je osporio, stoga Sud nije našao argumente da ovaj zahtev razmatra kao gorepomenute slučajeve ovog Suda, koje su podnele grupe bivših zaposlenih EKK-a.
31. U ovim okolnostima, podnosilac žalbe "*nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju*". Stoga Sud, u skladu sa pravilom 36. stavom 2, tačkom c) i tačkom d), nalazi da zahtev treba da se odbije kao očigledno neosnovan i sledstveno

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stavom 7. Ustava, članom 20. Zakona o Ustavnom sudu i u saglasnosti sa pravilom 56.2. Poslovnika o radu, dana 8. jula 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i biće objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani